



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

1 [i.e. 2]. Religiosi beati ante mortem, in morte, post mortem. Thema.
Beati mortui qui in Domino moriuntur. Apoc. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

cuplum accipietis & vitam aeternam posside-
bitis: Quod omnibus nobis largiatur

sanctissima Trinitas, Pater, Filius, &
Spiritus Sanctus. Amen.



EXHORTATIO II. AD NOVITIOS IN OBITU

Cujusdam Novitii, G. E. In Tirocinio Anno 1700. 17. Novem-
bris pie defuncti.

T H E M A.

Beati mortui qui in Domino moriuntur. Apoc. 14. 13.



Vangelistarum Aquila Joannes in Apocalypsi sua l. c. refert allapsam sibi de caelo vocem: *Et audivi*, inquit, *voce[m] de caelo dicentem mihi scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur.* Anodo jam dicit Spiritus (Sanctus) ut requiescant à laboribus suis: *opera enim illorum* (id est, præmium & merces operum) *sequuntur illos.* Dicta S. Evangelistæ verba, variè à variis Doctoribus ac Patribus exponuntur. 1. S. Ambrosius & Haymo explicant: *Beati qui pro Domino, seu propter Dominum, moriuntur, quemadmodum Martyres.* 2. Alii intelligunt: *Beati mortui, qui in Domino, id est, ex amore Domini, moriuntur,* veluti B. V. Maria, S. Maria Magdalena, S. Franciscus Seraphicus, S. Carolus Borromæus, B. Stanislaus Kostka,

qui ex amore videndi & fruendi Dilecto, mortui sunt. 3. Alii interpretantur. *Beati mortui qui in Domino,* id est, in commemoratione, invocatione, & amore Domini moriuntur & in actu charitatis animam efflant; Sic S. Aug. in actibus contritionis: S. Hieron. in exhortatione ad charitatem Dei & proximi: S. Ambrosius in suavibus cum Dilecto colloquiis: S. Thomas in pronuntiatione verborum Cantici: *Veni Dilecte mi egrediamur in agrum;* S. Petrus Cælestinus in verbis: *Omnis Spiritus laudet Dominum.* S. Xaverius in istis: *O JESU Deus cordis mei!* 4. Denique plenius & planius alii sic exponunt: *Beati mortui, qui in Domino, id est, in fide, charitate, gratia & amicitia Dei moriuntur.* Ita Primasius, Beda, Richardus & alii. Unde S. Bernardus ait: *Mori pro Domino Martyrum est, in Domino autem mori Confessorum.*

Nos

Nos presenti exhortatione, Charissimum Fratrem nostrum ante mortem, in morte, post mortem esse beatum, ostendemus, quia in Domino mortuus est.

1.
Beatus
fuit ante
mortem.

I. *Beati mortui*, ante mortem, qui in Domino moriantur. S. Ambrosius & Alcazar, per mortuos hic intelligunt, non mortuos corpore, sed mundo, non mortuos physice, sed mystice & spiritaliter; qui enim physice mortui sunt, amplius mori nequeunt, quod tamen de mortuis hic asseritur: ait enim *Beati mortui in domino moriantur*. Unde Aureolus hæc refert ad religiosam Monachorum disciplinam, in monte Cassino Anno Christi 716. Quando ibidem Anno Carlomannus, Frater Pipini Regis Francorum statum religiosum amplexus est, uti & Chilpericus Rex Francorum, alique Regum & Principum Filii; Religiosi enim sunt mystice & civiliter mortui: tum quia secularibus negotiis sunt defuncti, tum quia mortificationem JESU, cum S. Paulo, semper in corpore, & magis in animo circumferunt: de qualibus ait idem Apostolus ad Coloss. 3. 3. *Mortui estis, & vita vestra abscondita est cum Christo, in Deo*. Hi proinde duplici fructu gaudent: prior est, quod jugi pace & lætitiâ conscientie fruuntur; ut experientia constat, & vox divina hic promittit, dicens: *Ut requiescant à laboribus suis*: posterior est, quod opera illorum sequantur illos: quia cum firmâ suâ resolutione mortem quasi devorârunt, hac de causa, in opere ipso non deficiunt, sed stabiles potius, in actibus suis efficaces, constantes, patientes,

fideles, omnibusque virtutibus conspicui, Christi amatores inveniuntur.

Si hoc priore modo, accipiamus *Beati mortui*, id est mystice, charissimus Frater noster, beatus fuit: fuit enim mortuus mundo, dum patriam, parentes, amicos, mundumque deseruit, statum religiosum elegit & in hac probationis domo amplexus est. In quo fuit secularibus negotiis defunctus; & semper mortificationem JESU cum Apostolo in corpore suo circumtulit; ac proinde pace & solatio conscientie sue fruitus est, & in operibus bonis, virtutibusque constantem se exhibuit. Itaque si Beati sunt, qui mortui mundo; verè & nosse Charissimus hic Frater felix est & beatus. Et quidem agnoscit ipse apertis in alia vita mentis oculis, suam istam beatitudinem longè clarius; & si ad hanc lucem redire liceret, & in eo loco hic peroraret, quantâ emphasi & energiâ verborum, quantâ affectuum vehementiâ suam nobis felicitatem contestaretur? diceret haud dubie:

O mei charissimi Fratres! quanta mea est felicitas, quod ad Societatem JESU vocatus, in eadem vitâ sanctus fuerim? hoc unum è maximis fuit beneficiis, quæ Divina Bonitas in me immeritum in omni vitâ meâ, contulit: si enim in sæculo mortem appetissem, forsitan ignibus æternis addictus fuisset, aut saltem non adeo bene ad mortem dispositus ac præparatus. Benedictus Deus, per quem vocatus sum in Societatem Filii ejus. Felix sum ac beatus, quod exhomolegi de tota vita animam expiarim, octiduumque

R r 2 integrum

integrum in eam ritè peragendam, insumpserim; quod in sæculo minimè peccatissem; adeoque præteritorum delictorum veniam obtinuerim: *Beati quorum remissa sunt iniquitates, & quorum testa sunt peccata.* Psal. Felix sum & beatus, quod dum vixi in Societate, ab ejusmodi criminibus, per gratiam Dei, sum præservatus, quæ in mundo, toties, tamque leviter perpetrari solent, ad quæ in hac domo sancta, occasiones defuerunt, adeoque immunis fui. *Beati immaculati in via, qui ambulant in lege Domini.* Psal. Felix fui & beatus, quod tot menses in Tirocinio, potuerim Deo servire, in paupertate, castitate, obedientia, & humilitate; ac multa opera bona peragere, quæ in mundo minimè peregissem. *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum.* Matth. 5. Felix fui & beatus, quod inter vos tanquam Frater inter Fratres degens, in tanta pace & charitate vixerim, tot piis colloquiis ædificatus, tot bonis exemplis in omni virtutum genere, excitatus à vobis fuerim, pro quibus gratias immortales refero: *Beati pacifici, quoniam Filii Dei vocabuntur.* Matth. 5. Felix denique & beatus fui ante mortem, quod extremis Sacramentis ad mortem ritè dispositus, inter Fratrum meorum in Christo charissimorum, astantium, & preces pias ac suspiria fundentium, in Domino piè obire licuerit. Vere igitur *Beati mortui qui in Domino moriuntur:* magna hæc est felicitas, beatitudo, ac misericordia, quam in æternum cantabo & prædicabo in sæcula.

II.
Beatus in
morte.

II. *Beati mortui qui in Domino moriuntur,* & physicè mortem obeunt: & hic

est alter titulus felicitatis ac beatitudinis, qui Religiosis mundo mortuis advenit, quod sunt *beati*, quando in Domino moriuntur, hoc est, qui in fide, charitate, gratia & amicitia Dei vitam claudunt: hi enim moriuntur quasi in manu Domini, aut potiùs in sinu Domini moriuntur, id est dormientes requiescunt, quomodo de S. Stephano protomartyre Actorum 7. dicitur *obdormivit in Domino*: quod etiamnum pii in morte fidelium usurpant, & obdormisse asserunt. *Beati ergo mortui qui in Domino moriuntur.* nam illis 1. Mors est finis laborum: *Amodo dicit Spiritus ut requiescant à laboribus suis.* l.c. Omnibus laborantibus ait S. Chrysostomus hom. 4. ex imperf. *dulcis est finis: viator libenter interrogat ubi est mansio: Mercenarius libenter computat, quando annus completur: Agricola semper tempus mensis expectat: Mercator die ac nocte Theca sua discutit rationem: Mulier pragnans semper de decimo mense cogitat: sic & servi Dei libenter de consummatione sæculi requirunt, scriptum est enim ubi est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum.* Qui ergo finem laboris, & thesaurum labore reperit in morte, beatus est. 2. Mors est finis tentationum, peccatorum, periculorum, quibus tanquam procellis & fluctibus in hac misera vita jactamur; quorum omnium portus securus est mors. *Insuper mors est quietus portus,* ait Sanctus Ambrosius. Lib. de bono mort. mors, ait Sanctus Chrysostomus, *mors est portus tranquillus, vera requies, somnus, ad meliora transitus, à malis liberatio, migratio à terra ad cælum, ab hominibus ad Angelos &*

ad ipsam Angelorum Dominum. Quid est mors, inquit S. Ambrosius L. 1. c. 4. nisi vitiorum sepultura, virtutum suscitatio.

Quis igitur neget Beatum esse, qui in Domino moritur, ab omnibus hisce malis liberatur, & bona ista omnia acquiritur, ut de pie defuncto Charissimo Fratre confidimus; eò beatior quod non in mundo, sed in Religione, non in sæculari consortio, sed in Societate Jesu; in qua cum securitate & hilaritate mortem appetimus. Doctissimus juxta ac Religiosissimus P. Franciscus Suarez, ut vita ejus tractatui de Angelis præfixa memorat: in agone plenus gaudio coelesti; non putabam, inquietabat, tam suave esse & tam dulce mori in Societate. R. P. Henricus de Habsprück, ut Annæ Belgicæ Duacenæ Anno 1612. recensent, in ultimo morbo rogatus, num in Societate mori jucundum esset? respondit: Superat hoc omnem cogitationem. Beneficium est beneficiorum; nemo credit, nemo credit. Similia asseruit quidam Novitius annorum octodecim anno 1602. ut in annis refertur, qui extremum jam inunctus ad Fratres, quos Angelos rebatur, conversus, non possum, inquit, vobis verbis explicare; quàm solida voluptas, quàm secunda & tranquilla quies, quàm profusum atque ad sensum pertingens gaudium sic animo cogitare, se mori in Societate; quàm unam cogitatione dolores omnes & mortem suam ducet. An non igitur felix & beata ejusmodi mors est? An non Beati mortui, qui in Domino, ita moriuntur: Hæc quòque fors & mors cecidit in præclaris Charissimo Fratri nostro, modò de-

functo, qui per mortem peccatis, periculis & tentationibus ereptus, tanquam per januam in felicis æternitatis Domum est ingressus.

III. Beati mortui qui in Domino moriuntur, etiam post mortem. Ratio est, quia mors, ut ait S. Cyprianus, aperit viam ad patriam, & amicos; unde ait: Quid non properamus & currimus ut patriam nostram videre, & parentes salutare possimus? Ad horum autem aspectum & complexum venire, quanta & illis & nobis in communi letitia est? Si loqui daretur Charissimo Fratri nostro defuncto, quibus verbis suam à morte felicitatem ac beatitudinem nobis deprædicaret? An non diceret. Felix sum & beatus, quot statim à morte tot pro me oblata sint sacrificia & coronæ D. Virginis, non solum in his tribus Domibus Societatis in hac Urbe Trevirensi, sed etiam per totam Provinciam; imò per Hispaniam, Galliam, Italiam; Germaniam, universamque Societatem: quisi apud parentes obiissem, pauculis sacrificiis & precibus acquievissem. Felix sum & beatus, quod ad beatitudinem celestem admissus (ut nobis spes est) in qua cum tota Societate Jesu triumphante & curiæ coelesti totâ, Deo fruor, & fruor in æternum: hic video facie ad faciem SS. Trinitatem, Patrem, Filium & Spiritum Sanctum, illam cum summo gaudio & satietate intueor, amore complector, & fruor, in quo beatitudo mea sita est. Hic video Christum Dominum Redemptorem meum, Beatissimam Virginem, SS. Apostolorum, Martyrum, Confessorum & Virginum gloriosos Choros. Quæ tanta est læticia, ut

III.
Beatus
post mor-
tem.

Rr 3 verbis

verbis exprimi nequeat. Verè igitur felix sum & beatus à morte, quæ mihi fuit transitus ad vitam. *O vita vitalis, vita sempiterna, & sempiternè beata! Ubi gaudium sine merore, quies sine labore, dignitas sine tremore, opes sine amissione, sanitas sine languore, abundantia sine defensione, vita sine morte, perpetuitas sine corruptione, beatitudo sine calamitate.* S. August. in Manuali. Verè ergo beati mortui qui in Domino moriuntur, & ex his miseris ad ista gaudia & bona transeunt, quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis descendunt.

Charissimi: quemadmodum defunctus noster suam deprædicavit felicitatem ac beatitudinem, ita si liceret ipsi, vestram quodque vobis ob oculos poneret: & si daretur loqui: diceret,

Beati estis Dilectissimi Fratres mei, quod ad eandem Societatem Jesu vocati estis, & in ea etiam metempus habetis operandi bonum, coronæque vestras augendi, mihi pauci solum mentes concessi fuere: quidquid in illis acquisivi meritorum, hoc solum habeo, nec quidquam amplius tota æternitate acquirere valebo; vos autem plurima; ergo dum tempus habetis, operamini bonum. O si annum vel unicum habere possem, libenter omnes mundi totius thesauros expenderem. Beati estis, si Regulas vestras ad omnem perfectionem ducentes omni diligentia servaveritis; ego, si scivissem, quæ modò scio, nec apicem illarum prætermissem. Beati estis, si vitia & passiones strenuè mortificaveritis, quia viveris. Beati estis, si omnia quæ mundus offert, perfe-

ctè contempseritis, & paupertatem spiritus dilexeritis, quia sicut ego, ita & vos præter linteamina pauca & asseres quaternos nihil hinc auferre poteritis. Beati estis, si strenuè studueritis callitati, quid enim juvat blanditiæ corpori, quod brevi in pulverem revertetur? Divina autem & inexplicabilia sunt præmia Callitatis in cælo: Beati estis, si sedulo & sincere solum Deum quæsitatis & ex corde dilexeritis: reliqua omnia non fatiant, non juvant, sed velut umbra, somnium & vanitas vanitatum prætervolant.

Vidimus, Charissimi, Beatos esse qui in Domino moriuntur. 1. *Ante mortem* quæ beatitudo, ut Carissimo Fratri nostro defuncto obrigit, ita & vobis evenit. Hæc beatitudo consistit in vita religiosa, vita abscondita in Christo, tranquillitate conscientiæ, & honorum operum ac meritorum accumulatione. Agnoscite felicitatem hanc & ea frui mini. 2. *In morte*: Beatus fuit Dilectus nobis in Christo defunctus, quia à labore ad requiem, de exilio in patriam, de fluctibus in portum æternæ tranquillitatis invehctus est. Eadem nos fors & felicitas manet, si fideliter in Societate Deo militaverimus. 3. Denique *post mortem*, verè beatus fuit, quia tot sacrificiis & precibus adjutus, ut speramus, visione beatificâ SS. Trinitatis potius, gaudet nunc cum Angelis & Sanctis læticia inenarrabili. Tenete vos desiderium hujus beatitudinis? Mortificationi studete, virtutes comparate, regulas observate, mundum & mundana contempnite. Deum super omnia amate, & in vitæ religiose disciplina, usque ad mortem

mortem perseverate: Qui perseveraverit usque ad finem, hic salvus erit; Felix & beatus; tantæque gloria & honore ac læticia coronandus, ut eam nulla mens concipere, nulla lingua effari valeat. Effugit omnem sermonem, inquit S. Augustinus, excedit omnem sensum decus illud

atque majestas. Quod Deus præparavit diligentibus se, fide non capitur, spe non attingitur, caritate non apprehenditur, desideria & vota transgreditur: acquiri potest, asimari non potest. Beati igitur, mortui, & tærcque quæterque beati, qui in Domino, in Societate Jesu, moriuntur.



EXHORTATIO

PRO RENOVATIONE VOTORUM ÆSTIVA.

Cor soli Deo offerendum.

T H E M A.

Soli Deo. 1. Tim. 1, 17.



Seneca L. 1. de beneficiis c. 3. scribit: Socrati cum multi multa, pro suis quisque facultatibus offerrent; Æschines pauper auditor. nihil, inquit, dignum te, quod dare possim invenio: & hoc uno modo, pauperem me esse sentio. Itaque dono tibi, quod unum habeo, meipsum; hoc munus rogo, qualecunque est, boni consulas, cogitæque alios, cum multum tibi darent, plus sibi reliquisse. Acceperat benevolè Socrates hoc munus, & habiturum se curam spondit; ut illi, meliorem, quam acceperat, ipsum restitueret. Æschinem imitantur Religiosi, qui cum maximis, innumeris & infinitis

Dei O.M. beneficiis, non inveniunt munus dignum, quod rependant; seipsos & omnia sua per tria vota religiosa offerunt, idque tanto animi fervore, ac liberalitate tantâ, præsertim mox à peracto Tirocinio; ut nihil de mundo possidere, soli Deo vivere, soli Deo corpus, animam, & omnia sua consecrare aveant. Quodnam verò luculentius veri amoris & gratitudinis signum dari potest, aut testimonium; quàm nihil sibi de se, suisque rebus reservare; ac cor suum & seipsum soli Deo in holocaustum immolare? In omni creatura, inquit Hugo Victorinus, L. 1. de anima que sub sole occupatur, nihil humano corde sublimius, nihil nobilius; nihilque Deo similis. Quare nihil aliud à te petit Creator tuus, quàm cor tuum: non victimas arietum